

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-3238/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu Stalna služba u Trogiru po sucu ovog suda Mirni Veža kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marko Vidović, OIB: 63859243948, Balančane 4, Trogir, zastupan po Darku Varnici, odvjetniku u Kaštel Kambelovcu, protiv tužene Daniela Zelić, OIB: 78081320498, Balančane 4, Trogir, zastupana po Tajani Martinović Kapetanović, odvjetnici u Kaštel Sućurcu, radi iseljenja, nakon zaključenja glavne i javne rasprave od 15. rujna 2026. u nazočnosti stranaka i njihovih punomoćnika, na ročištu za objavu presude 12. listopada 2026. u izočnosti stranaka

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženoj Danijeli Zelić, OIB: 78081320498, Balančane 4, 21220 Trogir da iseli iz 25. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-25)STAN 4 – na drugom katu, površine 72,22 m², desno, koji se sastoji od dvije sobe, dnevnog boravka, kuhinje, blagovaonice, ostave, kupaonice, WC-a, hodnika i lođe s pripadajućom drvarnicom, anagrafske oznake Trogir, Balančane 4 Katastarska općina: 330779, TROGIR, Broj ZK uložka: 8046, u Zgradi Broj zemljišta (kat. čestice), 1737, ukupne površine 1040 m², a sve upisano kod Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel Trogir, te da istu nekretninu preda slobodnu od svih stvari i osoba u posjed Marku Vidoviću, OIB: 63859243948, Balančane 4, 21220 Trogir, u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženoj nadoknaditi tužitelju troškove ovog postupka u visini od 651,24 eur-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. listopada 2026. do isplate, koja se obračunava sukladno odredbi čl. 29. st.2 Zakona o obveznim odnosima.

Obrazloženje

1. Kod ovog suda 28. kolovoza 2025. zaprimljena je tužba tužitelja u kojoj navodi da je vlasnik nekretnine:- 25. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-25)STAN 4– na drugom katu, površine 72,22 m², desno, koji se sastoji od dvije sobe, dnevnog boravka, kuhinje, blagovaonice, ostave, kupaonice, WC-a, hodnika i lođe s pripadajućom drvarnicom, anagrafske oznake Trogir, Balančane 4 Katastarska općina: 330779, TROGIR, Broj ZK uložka: 8046, u Zgradi Broj zemljišta (kat. čestice), 1737, ukupne površine 1040 m², a sve upisano kod Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel Trogir .

1.1. Činjenično se navodi i da su tužitelj i tužena bili u izvanbračnoj zajednici, a koja da je fizički prestala u mjesecu lipnju 2024. godine. Tužitelj i tužena da su u predmetnoj nekretnini živjeli posljednjih nekoliko godina, zajedno s kćeri mlt. Callista Vitae Vidović. Nakon fizičkog prestanka izvanbračne zajednice, tužitelj da je usmeno molio tuženu da iseli i mirno preda posjed predmetne nekretnine, međutim bez uspjeha te tužena odbija da mirno prepusti posjed tužitelju i iseliti iz predmetne nekretnine.

1.2. Nadalje, činjenično se navodi i da je tužiteljev otac Mirko Vidović, 13. kolovoza 2024. tuženoj poslao i opomenu pred tužbu, a kojom traži iseljenje i mirnu predaju posjeda nekretnine te je istu poslao putem maila. Obzirom da je u tijeku bila obnova zemljišnih knjiga, te je zk izvadak bio utrnut u knjizi položenih ugovora je Mirko Vidović, otac tužitelja bio naveden kao vlasnik, te je isti i uputio opomenu pred tužbu. Tužitelj je i nakon promjene vlasništva, a kojom je tužitelj postao vlasnik više puta usmeno zamolio tuženu da preda posjed nekretnine i iseli iz iste. Razvidna je namjera tužitelja da se predmetna situacija riješi mirnim putem, a što je vidljivo i iz predmetne opomene pred tužbu, ali i daljnjih usmenih zamolbi da tužena iseli iz nekretnine i preda posjed. Tužena je u neposrednom odgovoru na predmetnu opomenu pred tužbu izričito odbila zahtjev tužiteljeva oca da mirno preda posjed nekretnine i iseli iz iste. Odgovor tužene je zaprimljen u rujnu 2024. godine te je tužitelj u međuvremenu više puta ponovno zamolio tuženu da mirno preda posjed i iseli iz nekretnine, ali tužena isto odbija i nastavlja stanovati u predmetnoj nekretnini bez ikakvog temelja. Tužitelj ističe kako je prošlo više od godinu dana od kako je opomenom pred tužbu tužena zamoljena da iseli iz nekretnine koja je sada u vlasništvu istog, a također tužitelj je i usmenim putem kontinuirano molio tuženu da mirnim putem preda posjed i iseli iz predmetne nekretnine, ali bez uspjeha. Razvidno je kako tužena bez ikakve pravne osnove i odobrenja tužitelja stanuje u predmetnoj nekretnini, te je tužitelj podredno tome i osiromašen zbog nemogućnosti korištenja ista. S obzirom na to da tužena odbija iseliti, te tužitelj nije u mogućnosti koristiti pripadajući dio predmetne nekretnine, trpi i materijalnu štetu, odnosno tužitelj je osiromašen nekorištenjem pripadajućeg dijela nekretnine, a sve sukladno čl. 1120 Zakona o obveznim odnosima, te podredno čl. 164. i 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

2. Tuženoj je sukladno članku 284. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), dalje: ZPP, u svezi s odredbom čl. 117. st. 1. ZID ZPP (Narodne novine 70/19) i čl. 107. st. 1. ZID ZPP (Narodne novine 80/22, 114/22) tužba dostavljena na odgovor, no iako u zakonskom roku odgovor nije dala, kako prema mišljenju ovog suda nije bilo mjesta donošenju presude zbog ogluhe, ovo posebno što je kod dostave tužbe uočeno da je adresa prijavljenog prebivališta stranaka istovjetna slijedom čega je zakazano pripremno ročište .

3. Podneskom od 28. travnja 2026 tužena je putem odvjetnice, punomoćnice izvijestila sud o pregovorima koje vodi s tužitelje radi mirnog rješenja predmetnog spora.

4. Podneskom od 29. travnja 2026. tužitelj je izvijestio sud o promjeni punomoćnika za zastupanje i angažmanu novoga.

5. Na pripremnom ročištu održanom 30 travnja 2026. tužena je prvi put osporila tužbu i tužbeni zahtjev pridržala pravo naknadnog očitovanja. Tom prigodom stranke su izvjestile sud i da predmetna nekretnina nije predmetom raspravljanja u pogledu diobe imovine bivših izvanbračnih partnera.

6. Podneskom od 8. svibnja 2026. pun tužitelj izvjestio je sud kako je rješenjem Općinskog suda u Splitu posl.br. P Ob- 631/2024 donesena privremena mjera stanovanja zajedničkog malodobnog djeteta stranaka s tužiteljem na adresi Sevid Dvornice 4. time i da dijete nema prebivalište na adresi nekretnine koja je predmetom ovog spora.

7. Podneskom od 20 svibnja 2026. tužena je putem punomoćnice u sklopu očitovanja na tužbu dostavila vlasnički list istaknula kako je tužitelj vlasnik predmetnog stana, no da nije dostavio ugovor o darovanju, koji da je ništetan, sklopljen samo u cilju isključenja tužene od prava koja da je stekla na stanu; istaknula da je sudjelovala s tužiteljem na jednake dijelove u rekonstrukciji i izgradnji predmetnog stana te formiranju istog kao samostalne uporabne cjeline stvorena elaboratom etažiranja pa da je suvlasnica predmetnog stana i ovlaštena na upis suvlasništva za 1/2 dijela na temelju bračne stečevine te da ima pravo na posjed pa predlaže tužbu odbaciti podredno odbiti, ; da je doprinosom u izvanbračnoj zajednici doprinijela povećanju vrijednosti od najmanje 100.000,00 eura pa je dužan prije iseljenja isplatiti korisne troškove stoga da je tužba preuranjena; cijena stana da je ulaganjem porasla najviše do ulaganja tužene u stan jer da tužitelj nikada nije imao interes niti je vodio brigu o kućanstvu kao što to nije vodio brigu ni o kćerki. Tužena se je pozvala na čl. 8. Konvencije za zaštitu prava i temeljnih sloboda i pravo na dom jer da drugdje nema gdje živjeti, nema drugu nekretninu, posao koji obavlja da je samo sezonski tijekom godine rijetko ostvaruje prihode i da je tijekom 17 godina zajedničkog života ona uložila u predmetnu nekretninu.

8. Na ročištu 1. lipnja 2026. zaključen je prethodni postupak te među ostalim upozorenjima, stranke su prije zaključenja prethodnog, bile posebno upozorene na odredbe zakona prema kojem su one dužne sudu pružiti dokaz svojih navoda, prilaganjem za to odgovarajućih dokaza. Na tom istom ročištu tužitelj je osporio sve navode tužene iz podneska od 20. svibnja 2026. posebno ističući da je za vrijeme zajedničkog života vlasnik stana bila druga osoba, tužiteljev otac, tako da tužena nije sudjelovala u rekonstrukciji stana, kao što je osporen i iznos na ime ulaganja, osporen je pravo na retenciju i prvo na dom.

9. U svezi naprijed navedenog upozorenja sudu u smislu članka 299 ZPP-a, posebno je je za kazati kako su stranke u svojim izjašnjenjima pozivali se na određenu materijalu dokumentaciju koju nisu prilagali do zaključenja prethodnog postupka, iako su i to posebno tužena već rješenjem kod odgovora na tužbu upozoreni na odredbu 299 ZPP-a pri čemu, ističe se, obje stranke uredno su zastupane o punomoćnicima odvjetnicima, tako da im taj zakonski propis, uz što ih je posebno i sud upozorio, nije ostao nepoznat.

10. Stoga ovaj sud u nastavku postupanja, u dokazne svrhe, pregledao je i pročitao u spis dostavljenu dokumentaciju :Povijesni zemljišnoknjižni izvadak ZU 4953 KO Trogir, ZU 8046 KO Trogir, rješenje Općinskog suda u Splitu u predmetu posl.br: P Ob-631/24 od 18. veljače 2026. kojom je određena privremena mjera, mail opomene

pred tužbu od ranijeg vplansika 13 kolovoza 2024., pribavljen je i pregledan i pročitao spis predmeta Općinskog suda u Splitu P Ob- 631/2024. iz kojeg su preslikane i odluka te izvješća Hrvatskog zavoda za socijalni rad, koji su dio dokazne građe u ovom postupku, saslušane su parnične stranke.

11. Od izvođenja ostalih predloženih dokaza sud je odustao jer je iste smatrao suvišnim budući da nakon iskaza stranaka proizlazi zaključak o osnovanosti tužbenog zahtjeva pa bi daljnje izvođenje dokaza bilo u suprotnosti s načelom ekonomičnosti. Ovo se posebno odnosi i na predloženi dokaz građevinskog vještačenje je već nakon očitovanja same tužene i izvođenja naprijed navedenih dokaza utvrđeno kao neprijeporno da tužena nije znala specificirati radove tako ni vrijednost istih, kao i nepostojanja tzv. početnog stanja nekretnine prije radova koji su se izvodili prije stupanja imenovane u posjed, dok se o postojanju takvih činjenica u okolnostima konkretnog slučaja ne može utvrđivati isključivo na temelju personalnih dokaza, saslušanjem rodbinski povezanih osoba sa strankama pa time i pristranih svjedoka, konkretno predložene majke tužene Franke Zelić. Od saslušanja nepristranih svjedoka predloženih u postupku se odustalo jer je nakon stranačkog saslušanja te pregleda, povijesnih zemljišnoknjižnih podataka i ostale priložene dokumentacije u spisu predmeta, činjenično stanje dostatno utvrđeno za meritornu odluku. Naime, svjedoci su predloženi na okolnost pogrešne pasivne legitimacije na okolnosti ulaganja u predmetnu nekretninu što ovdje nije utvrđeno da bi kao nužan i koristan trošak i nastao i na koji bi tužena polagala pravo pa bi izvođenje tih dokaza bilo suvišno jer bi zasigurno doprinijelo odugovlačenju postupka, što u konačnici ovdje nije nađeno ni u interesu zajedničkog maloljetnog djeteta stranaka, o čemu će biti riječ u nastavku ovog obrazloženja,.

12. Tužbeni zahtjev je osnovan.

13. Predmet ove tužbe i tužbenog zahtjeva jest isticanje reivindikacijskog zahtjeva sukladno odredbi čl. 161. i 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08 – dalje ZV) prema kojem vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu preda svoj posjed te stvari pri čemu vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtjeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu. Pri tome vlasnik mora stvar koju zahtjeva opisati po njezinim osobinama koje je razlikuju od istovrsnih stvari. Dakle, tužitelj je bio dužan dokazati svoje pravo vlasništva stvari, činjenicu da tuženica drži u posjedu predmetni stan te da njezin posjed nije zasnovan na valjanoj pravnoj osnovi.

14. Sukladno odredbi članka 7. st. 1., članka 8., čl. 219. st. 2., čl. 221. st. 1. čl. 220. st. 2. u odnosu na prikupljanje činjenične osnove spora te prikupljanje i izvođenje dokaza, teret inicijative za prikupljanje dokaza je na strankama o čemu je sud pravovremeno upoznao stranke.

15. U ovom sporu radi iseljenja iz stana i predaju stana u posjed tužiteljici sporno je dakle, ima li tužena koja koristi stan bez pravne osnove, koji stan je uknjiženo vlasništvo tužitelja, valjanu pravnu osnovu koju može suprotstaviti tužbenom zahtjevu za iseljenje i predaju stana. Također, ističe se, sporno je i između stranaka i pravo zadržanja ili retencije koji je jedan od prigovora koji zaustavlja reivindikacijski zahtjev vlasnika stvari, i na taj prigovor ima pravo samo pošten posjednik radi osiguranja svoje

tražbine prema tužitelju na ime nužnih i korisnih troškova koje je imao za tužiteljevu stvar (članak 164. stavak 2. ZV).

16. Prvo je za kazati kako je tijekom ovog postupka tužena istaknula prigovor zaštite prava na dom sukladno odredbi članka 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10, u daljnjem tekstu: Konvencija), koji ovdje nije nađen osnovanim. Prema članku 8. stavku 1. Konvencije svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja. Stavkom 2. istog članka je propisano da se javna vlast neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je to u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih.

17. Iseljenje nedvojbeno predstavlja miješanje u pravo tuženice na mirno uživanje doma (kod okolnosti da ista dugo godina boravi u predmetnom stanu), ali kako isto teži legitimnom cilju (jer bi se provelo radi predaje stana vlasniku a tuženica nije nositeljica nekog drugog prava na predmetnom stanu već je uvedena u posjed temeljem izvanbračne zajednice sa tužiteljem koji je ujedno i sin prethodnog vlasnika stana), isto je i nužno kako bi vlasnik mogao u punom opsegu ostvarivati sadržaj prava vlasništva ovo jer tužena nije prihvatila (pa i prema vlastitom kazivanju) iseljenje niti konkretnim postupanjem iskazala namjeru da pronađe drugi odgovarajući smještaj ovo posebno jer je i između stranaka nesporno da je izvanbračna zajednica tužene posjednice i tužitelja vlasnika neposjednika, prestala prije više godina, pa je doista interes vlasnika-tužitelja u konkretnom slučaju prevagnuo nad interesom posjednice - tuženice .

18. Naime do navedenih zaključaka ovaj sud došao je na temelju prethodno utvrđenih činjenica pregledom i čitanjem priložene u spis materijalne dokumentacije.

19. Iz izvotka položenih ugovora povijesnog prikaza za ZU 4953 KO Trogir na dan 5. srpnja 2024. proizlazi da je predmetni stan, opisan kao dvosobni stan na drugom atu desno, koji se sastoji od dvije sobe, dnevnog boravka, kuhinje s blagovaonicom, kupaonicom WC, hodnikom ,ukupne površine 72,22 m², od 11. studenog 1992. (ZS-151/92) uknjiženo vlasništvo Mirka Vidovića na temelju zahtjeva od 11. studenog 1992. ali i da je prijedlog za uknjižbu za uknjižbom prava vlasništva na nekretnini, zgradi u kojem se nalazi predmetni stan, podnio Tehnoplaster d.d. 21. studenog 2022., o čemu postoji zabilježba plombe, i to u korist ovdje tužitelja Marko Vidović (predmet posl.br.Z-48686/22):

- Iz izvotka zemljišne knjige ZU 8046 KO Trogir na dan 11. kolovoza 2025. proizlazi da je zgrada oznake č.zgr. 1737 etažirana na način da je i predmetna nekretnina naznačena u vlastovnici B pod 25.2 suvlasnici dio s neodređenim omjerom etažno vlasništvo E-25, po prijedlogu od 21.11.2022 pod Z-48686/2022 u postupku povezivanja zemljišnih knjiga na temelju rješenja suda Z-48686/22 od 22.11.2022, zpaisnika , potvrde, uknjižen na ime ovdje tužitelja;

20. Pregledom spisa predmeta P Ob- 631/2024 formiran po tužbi tužiteljice Daniele Zelić, ovdje tužene, protiv tuženika Marka Vidovića, ovdje tužitelja, radi donošenja odluke o ostvarivanju roditeljske skrbi uz prijedlog za određivanje privremene mjere utvrđeno je da je tužba od 20. studenog 2024., odgovor na tužbu s protutužbom i

prijedlogom za određivanje privremene mjere postavio je tu i ovdje tužitelj, spisu prileži i povijesni ZU 8046 K.O. Trogir, povijesni prikaz iz knjige položenih ugovora Z-4953 Knjiga PU Trogir, stručno mišljenje Hrvatskog zavoda za socijalni rad, PU Trogir, od 17. studenog 2025., podnesak posebne skrbnice mlđb. djeteta od 17. veljače 2026., zapisnik od 18. veljače 2026., rješenje o ispravku od 14. travnja 2026., rješenje o imenovanju voditeljice nadzora Hrvatskog zavoda za socijalni rad.

- Iz te tužbe činjenično sastavljene ovdje po tuženoj, protiv ovdje tužitelja, tužena činjenično ističe da su stranke bivši izvanbračni partneri s jednim zajedničkim maloljetnim djetetom, djevojčicom rođenom 2010., loših su međusobnih partnerskih odnosa s optužbama za fizičko zlostavljanje od strane ovdje tužitelja naspram ovdje tužene; nadalje tužiteljica navodi u tužbi da su često i prekidali vezu i da je tužiteljica napuštala stan u kojem su zajednici živjeli, da bi tužitelj od lipnja 2024 napustio zajednicu i odveo kćerku u Sevid kod svojih roditelja u Dvornicama, s optužbama majke ovdje tužene o lošem odnosu oca prema djetetu zbog čega da je ustala tužbom i zahtjevom za privremenom mjerom da joj se maloljetna kćerka povjeri na skrb i odgoj da živi s njom na adresu u Trogiru, Bačančane 4.u stanu koji je predmetom ovog postupka. Posebno tužbom ističe tužena kako je dijete upravo odlaskom u Sevid izdvojena iz svoje dotadašnje sredine Balančane u Trogiru udaljena od prijatelja s kojima se stalno družila i da sada živi udaljena od Trogira da nije u interesu maloljetnog djeteta

- u tom Pob spisu prileži i dokumentacija Hrvatskog Zavoda za socijalnu skrb Područnog ureda Trogir, tako i zapisnik Ur : 139-083-03706-24-I od 3 lipnja 2024. , individualni plan primjene stručnog tima Centra, u svrhu praćenja obiteljske situacije, funkcioniranja djeteta i roditelja pružanje stručne savjetodavne pomoć u situaciji razdvojenog roditeljstva, o savjetodavnom radu s roditeljima ovdje strankama, zajedno s izvješćem, obveznom savjetovanju prije pokretanja postupka od 18. listopada 2024. a obiteljskom anamnezom i obradom roditelja, ovdje stranaka, iz kojeg proizlazi kako su obradom djelatnici Centra utvrdili i stvarnu volju stranaka pa tako i da je tužena kazala , što ovaj sud nalazi bitnim i u ovom postupku , a sadržajno je na stranici 3 pod III točkom izvješća, da je predložila djelatnicima da tužitelj povuče tužbu na iseljenje jer da ona svakako iz stana namjerava iseliti , no to nije u tom trenutku bila u mogućnosti zbog zdravstvenog stanja, ali da je namjera ići u podstanarski stan s maloljetnom kćerkom, a potom da su se stranke, roditelji dogovorili da će tužena do 1.studenog 2024 ostati u stanu, Centar je konstatirao i da plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi nije sklopljen.

- U tom spisu prileži podatak o zahtjevu za pokretanjem postupka obiteljske medijacije , rješenje o imenovanju zajedničkog skrbnika mal. djetetu 26. studenog 2024. u osobi zaposlenice Centra za posebno skrbništvo, ovo za potrebe postupka u predmetu P Ob- 631/2024.

- U spisu je i protutužba ovdje tužitelja iz čijeg narativa proizlazi da je izvanbračna zajednica prestala u lipnju 2024., osporava prijedlog majke tužene da živi u stanu u Trogiru (predmetni) , stan je naime njegovo vlasništvo odakle je iselio prisilno zbog narušenih odnosa s tužiteljicom, u toj nekretnini da su živjeli posljednjih godina njihove zajednice da tužiteljica njemu onemogućava posjed, da ju je molio da mirno iselio , što da je ona odbila opomenu pred tubu za iseljenje da je poslao otac njegov raniji vlasnik Mirko Vidović zbog obnove zemljišnih knjiga omot je bio utnut a kao vlasnik je u knjizi položenih ugovora bio otac, sada da je on, a ovdje tužena da je u posjedu suprotno volji vlasnika i bez pravnog temelja i takvim postupanjem da se u suštini nanosi šteta ne samo njemu već i maloljetnoj kćerki , sprječava dijete da živi u domu u kojem je odrasla što da je i suprotno Obiteljskom zakonu, ali i Konvenciji o pravima djeteta pa

predlaže da dijete zadrži prijavljenu adresu prebivališta i pravo na stan u koji je predmet i ovog postupka, ali da dijete živi s njim, predlaže psihološko vještačenje tužene i razgovor s djetetom putem djelatnika Centra kako bi se utvrdilo s kojim roditeljem dijete želi živjeti, tužbeni zahtjevom tužitelj traži da se utvrdi da je prestala izvanbračna zajednica 25. lipnja 2024., da zajedničko dijete bude njemu povjereno na čuvanje i odgoj, da će on samostalno ostvarivati roditeljsku skrb, a tužena će imati osobne odnose s djetetom, s prijedlogom vremena održavanja te potraživanje uzdržavanja maloljetne kćerke od majke, kao i s traženjem da sud donese i privremenu mjeru.

- Spisu prileži povijesni ZU 8046, KO Trogir, podatak da se protiv ovdje tužitelj ne vodi kazneni postupak, stručno mišljenje Hrvatskog zavoda za Socijalni rad Područni ured Trogir KL: 552-04725 -10/1 od 17. studenog 2025., s obradom stranaka od strane stručnih osoba, ali i obrade mal djeteta,

- Iz sudskog zapisnika od 18. veljače 2026. proizlazi da je u predmetu P Ob-631/24 po zaprimljenom stručnom mišljenju HRSR-a PU Trogir, po prethodnom očitovanju stranaka, donesena mjera radi zaštite interesa i dobrobiti mal. Djeteta, privremena mjera prema kojoj zajedničko mal dijete živjeti će s ocem ovdje tužiteljem na adresi u Sevidu, Dvornice 4., tužena da će imati prava ostvarivanja osobnih odnosa s djetetom prema rasporedu, mjera traje šest mjeseci, naloženo je i ovdje tuženoj doprinositi uzdržavanju djeteta plaćenjem redovnih mjesečnih iznosa

21. Tijekom ovog parničnog postupka saslušane su i stranke pa tako iz iskaza: tužitelja u bitnom proizlazi da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva objasnio je da je s tuženom započeo zajednicu 2009/2010., a po rođenju zajedničkog djeteta negdje u prosinca 2010. preselili su se zajedno u stan koji je predmet ovog spora, dakle na adresi Balančane 4. čiji je njegov otac bio vlasnikom, a sada je to tužitelj otac da je 1986. kupio predmetni stan u zgradi na toj adresi, on je dao suglasnost tuženoj da se 2011. prijavi u službenim evidencijama, s prebivalištem upravo na adresi tog stana. Stanouprava je 2022 radila etažiranje zgrade, kontaktirala je stanare i upisala je njega, kao vlasnika predmetnog stana, otac se s tim složio jer je i onako to njemu planirao ostaviti, naime, sestra je namirena s drugom nekretninom, no pisano ugovor s ocem da nije sklapao. Otac zadnjih 20 godina živi u Rogoznici, adresa Dvornice, tamo gdje ja sad on i stanuje s kćerkom, dok je njegova majka s ove adrese iz predmetnog stana u trenutku kada se Daniela ovdje tužena doselila, otprilike u tom periodu odselila. Od veljače 2011. do 01. srpnja 2024., živjeli su u predmetnom stanu Daniela, njihovo dijete Calista i on. Njegov otac je poslao opomenu u kolovozu 2024. tuženoj pred iseljenje, tek naknadno da su shvatili da je on upisani vlasnik u papirima. U predmetu P Ob zatražio je da kći živi s njim na adresi u Rogoznici, jer je to bilo jedino moguće u tom trenutku, pa je zato stavio tu adresu, a ne adresu u Trogiru. Zasebni postupak rješavanja imovinskih odnosa s tuženom na ime izvanbračne zajednice nije pokretao. Tužena mu se nije obraćala za eventualno mirno rješenje predmet spora, smatra da je to moguće u svako doba riješiti. Njihovo dijete Calista od 01. srpnja 2024. živi s njim u Rogoznici, no otegotno joj je dolazak zbog udaljenost u školu, odnosno pohađanje izvanškolskih aktivnosti, naime, Rogoznica spada u Šibensko-kninsku županiju. Na upit Tko je Franka a tko Mirela Zelić odgovorio je da je Franka je majka od tužene, dok je Mirela Zelić njegova sestra. Na upit na koji način dijete pohađa školu, tko je vodi u školu, odgovorio je da on dijete vodi u školu u Trogir, međutim od njihove kuće u Rogoznici do Marine gdje je prvi autobus do Trogira je 10 km, tako da taj način prijevoza koriste povremeno, svakako dijete je non stop na putu. Na poseban upit gdje su živjeli prije preseljenje u predmetni stan, tužitelj je odgovorio da su on i tužena živjeli kratko vrijeme u Okrug u Danielinoj obiteljskoj kući, do rođenja njihove kćerke, ovo

dok je renovirao stan u Trogiru, na adresi Balančane 4., inače na toj adresi ima prijavljenu poštu, a do nje rijetko kada dođe. Zadnji put je bio u stanu koji je predmet spora u lipnju 2024. Na poseban upit zašto je u lipnju 2024. u stanu bio zadnji put kazao je da je 01. srpnja 2024. njegov tadašnji odvjetnik poslao Centru obavijest o tom da je iselio iz predmetnog stana, te da su privremeno dijete i on na drugoj adresi, smatra da je tad prestala izvanbračna zajednica s Danielom. Nije se vraćao u stan zbog loših odnosa s Danielom, pa je primoran ustati tužbom. Na poseban upit je li vršena rekonstrukcija stana odgovorio je potvrdno, i to za vrijeme njihovog stanovanja, u Okrug, da su u tom predmetnom stanu u Trogiru otac, majka i on renovirali pločice u hodniku, 2 WC-a, kuhinju, promijenio instalaciju vode i struje, sve su to financirali roditelji, a on sam fizički je radove odrađivao s prijateljima. Na poseban upit koliko su njegovi roditelji potrošili na rekonstrukciju odgovorio je par tisuća eura, te podatke imaju njegovi roditelji, a radnike nisu plaćali, jer su radove kako je kazao odrađivali njegovi prijatelji s njim. Na poseban upit jesu li roditelji kupovali kakav namještaj niječno je odgovorio, jer da su to bili samo građevinski radovi, što se tiče namještaja, majka mu je posudila novac za kuhinju, koji novac joj je i vratio. Na poseban upit je li mu poznato na koga dolaze računi za taj stan odgovorio je da Računi dolaze na njegovog oca i dan danas, međutim čak je pokrenut i postupak ovrhe jer Daniela nije plaćala račune osim struje i vode. Na poseban upit da zašto ako se smatra vlasnikom, zašto nije izmijenio osobu prijavljenog nositelja prava vlasništva, svog oca na način da ti računi dolaze na njegovo ime, ime tužitelja od strane Vodovoda odnosno HEP-a odgovorio je da nije računao da će ovaj postupak trajati ovako dugo. Smatra da je korisnik ovdje posjednik tužena trebala plaćati te račune. Na poseban upit jesu li on i tužena imali kakvu ušteđevinu u trenutku kada su počeli zajednički živjeti u skupa u predmetnom stanu, odgovorio je niječno. Na poseban upit gdje je bio zaposlen on, a gdje tužena u vrijeme kada su preselili u stan, odgovorio je da je radio u agenciji za iznajmljivanje brodova u Kaštelima, a tužena nije radila dok im je dijete bilo malo, a Daniela je sigurne prihode počela dobivati kad je otvorila obrt za turističkog vodiča, kad je Kalista imala tada dvije godine. Na poseban upit ima li saznanja da tužena ima u vlasništvu ili suvlasništvu kakve imovine odgovorio je potvrdno i to ¼ obiteljske kuće, u Okrug (njena strana obitelji). Na poseban upit Od čega se ta obiteljska kuća sastoji odgovorio je od prizemlja i dva kata, sa apartmanima i stanovima. Na poseban upit jesu li ulagali u kakvu imovinu, imali zajedničku imovinu u vrijeme dok su tužena i on bili u izvanbračnoj zajednici, odgovorio je da, osim prijevoznih sredstava, on je kupio auto od 3.000,00 EUR-a, a Daniela je platila misli 14.000,00 EUR-a, sve račune da je on plaćao. Na poseban upit Kada su on i Daniela uselili u predmetni stan, jesu li nešto kupovali za stan točnije jesu li ulagali u predmetni stan odgovorio je niječno, samo su kćerki Calisti sobu sredili i te radove je sam izvodio i kupio je tu sobu. Na poseban upit je li imao saznanja o pokušaju mirnog rješenja spora, odgovorio je da ima odvjetnika u Zagrebu, za obiteljsko pravo, a ovdje prisutni odvjetnik je za rješavanje pitanja stana, što se tiče informacija o mirnom rješenju spora, imao je isto od ranijeg odvjetnika i uvijek je spreman za mirno rješenje spora. Na poseban upit jeli se li tužen ikada ponudila da vodi dijete na ikakve aktivnosti, odgovorio je kako njihovo dijete ne želi da ju majka igdje vozi., to zna od svog djeteta, isto tako zna da se njihovo dijete želi vratiti u stan u Trogiru, radi škole, izvanškolskih aktivnosti i prijatelja. Na poseban upit Je li mu tužena slala poštu koju prima na ovu adresu gdje je predmetni stan odgovorio je da mu je u početku tužena davala poštu preko Centra za socijalnu skrb, ali nije siguran sa je to sva pošta. Na poseban upit je li ga ona kontaktirala u svezi primitka pošte, odgovorom je potvrdio. Na poseban upit gdje njegovi otac i majka primaju poštu odgovorio je da otac i dalje prima poštu na ovu adresu predmetnog stana, dok se majka

odjavila prije nekoliko godina. Ona prima poštu u Dvornicama. Na poseban upit i ste da je vaš otac kako je saznao za te postupke ovrhe nad ocem, odgovorio je Blokadom računa i obraćanjem FINA-i, a da su računi redovito plaćani ne bi bilo blokade. Naime, Daniela plaća samo struju.

22. Iz iskaza tužene na upit suda čiji je stan u kojem ona živi, odgovorila je da je prema njezinim saznanjima zadnje dvije godine vlasnik predmetnog stana Marko Vidović tužitelj, a ranije je to bio njegov otac Mirko Vidović. Na poseban upit suda zašto na traženje vlasnika na iseljenje ona to odbija odgovorila je jer je u tom stanu živjela u izvanbračnoj zajednici s tužiteljem i mldb djetetom, ulagala je u taj stan, brinula se o istom, a tužitelj je iselio iz njega jer je dobio zabranu pristupa od strane suda, zbog nasilja u obitelji. Na poseban upit je li pokrenula postupak utvrđenja izvanbračne zajednicke imovine i podjele iste, odgovorila je niječno. Na poseban upit što ju priječi da posluša vlasnika i iseli iz predmetnog stana odgovorila je kako nije u mogućnosti živjeti negdje drugdje, iz razloga što je od početka njihove izvanbračne zajednice u ovom stanu, ujedno je istaknula kako namjerava podnijeti protutužbu radi isplate na ime uložених ulaganja, a svakako ističe da je ranijem odvjetniku tužitelja, dala ponudu za mirno rješenje spora, u više navrata. Na poseban upit što je ona to točno uložila u taj stan i koliko bi bilo novčani iznos uloženog odgovorila je da to ne može točno pobrojati, ali je u svakoj renovaciji sudjelovala te da mora izračunati točan novčani iznos, svakako donijela je kauč iz Beča, plaćala i vodila kućanstvo, kupovala djetetu odjeću, plaćala joj izvanškolske aktivnosti, odnosno tužitelj je plaćao vrtić. Na poseban upit o vremenu rekonstrukcije stana je li to bilo kako je kazao tužitelj prije njihovog useljenja u predmetni stan, odgovorila je kako je tada taman počela ta rekonstrukcija, nisu mogli živjeti u tom stanu, jer je stan bio polupan. Dodatno tužena je željela kazati na zapisnik da većinu onoga što je tužitelj kazao neistinito, da je veza između nje i tužitelja počela 2008., kada je ostala trudna, tužitelj ju je nagovorio da se preseli u predmetni stan gdje je živjela njegova majka, otac ne jer je on živio u Rogoznici, bio je samo prijavljen i dolazio bi povremeno. Prije toga su živjeli u obiteljskoj kući njenih roditelja, a u veljači 2011. zajedno su krenuli živjeti u predmetnom stanu. Njih troje, tužitelj, njihovo dijete i ona živjeli su u jednoj sobi, a njegova majka u zasebnoj, tako sve do druge godine našeg djeteta. Otac od tužitelja nikada nije pisano ništa darovao tužitelju, ona je bila ta koja je pokušala utjecati na tužiteljevog oca da pisano uredi darovanje na Marka, ali ovaj je odgovarao da postoji usmeni dogovor unutar njihove obitelji, tako da stan i onako pripada Marku, jer je Markova sestra namirena na drugi način. Inače njegova sestra Mirela Zelić živi izvan RH, u Njemačkoj, mada joj pošta i dalje dolazi na ovu adresu u Trogiru, gdje ona živi. Potvrdila je i da ima ¼ suvlasništva obiteljske kuće što joj je nasljedstvo iza pok. oca, ali ne može tamo živjeti nije sređeno, potrebna je renovacija. Na poseban upit ima li ključ od te kuće odgovorila je da nema, ali da ga može dobiti. Na poseban upit, od kuda joj novac za ulaganje odgovorila da ga je zaradila naime da je počela raditi kada je njihovo dijete imalo šest mjeseci, tako da je i to tužitelj neistinito kazao. Na poseban upit je li iz te uštedevina financirala radove, potvrdno je odgovorila, ali i da cifre (novčane iznose) ne zna. Na poseban upit je li plaćala radnike odgovorila je niječno jer da su radnici bili prijatelji, kako je tuženik kazao, a sudjelovala je u plaćanju materijala s kešom, svojim novcem (gotovina). Na poseban upit je li financirala u ovaj stan iz svoje uštedevine, odgovorila je potvrdno i u stan i u njihov zajednički život. Na poseban upit je li točno da postoje nekakve ovrhe na ime tužiteljevog oca odgovorila je da ona sve račune plaća, ono što glasi na tužiteljevog oca, odnosno tužitelja, ona da je dostavljala Centru, nakon nekog vremena da su djelatnici Centra (Hrvatski zavod za socijalni rad) to odbijali prihvaćati, a što se

tiče poštanskog sandučića i tužitelj je imao ključ, ali ga je pogubio. Tužitelj je postavio nekakav svoj sandučić, ali to nije službeni sandučić od zgrade, svakako od veljače 2026. on nikakvu poštu nije preuzimao koliko ona zna. Dok su zajedno živjeli nije plaćao račune pa se sjeća da im je HEP isključio struju. Na poseban upit jesu li dolazili kakvi ovršni prijedlozi na tužitelja odgovorila je da ona ne otvara tuđu poštu, na drugi način je saznala da su svi njegovi računi ovršeni. Na poseban upit je li osobno plaća vodu, Čistoću i Stanoupravu odgovorila je da plaća sve, a tužitelj je imao dugove od prije. Na poseban upit je li prima te račune, odgovorila je potvrdno jer se opekla jer ju je Elektrodalmacija isključila treći put (dva puta ih je isključilo dok su bili zajedno on i tužitelj). Kazala je i da njihova kći ima ključ od stana te kad god hoće može doći u stan, ali ona to ne želi, jer da ju je tužitelj otuđio od nje.

23. Stranačke iskaze sud nalazi vjerodostojnim u onim dijelovima koji činjenično nisu suprotni priloženoj materijalnoj dokumentaciji pa je dovođenje iste u svezi s iskazima, ali i dovođenjem iskaza jedan s drugim u svezu, ovaj sud utvrdio slijedeće:

- od 1992 do 2022 vlasnikom predmetnog stana je tužiteljev otac, a od 2022. uknjiženi vlasnik je tužitelj;
- stranke su zajednički došle prije rođenja kćerke u predmetni stan u kojem su zatekli već tužiteljevu majku koja je tu stanovala i jedno vrijeme su svi zajedno stanovali;
- radove rekonstrukcije prije useljenje stranaka u taj stan, naručili su vlasnik stana tužiteljev otac i majka koja je tu i stanovala, a izvodio ih je tužitelj s prijateljima pri čemu tužena nije ni nabrojala radove koji su se izvodili nit je znala o kojim je to novčanim iznosima kupnje materijala bilo riječ, a u toj fazi radova tužena nije imala raspoloživih financijskih sredstava (proizlazi iz Pob predmeta, izvješća Centra i razgovora s tuženom, iskazom potvrdio tužitelj);
- tužitelj je iselio iz stana prisilno u lipnju 2024. zajedno s maloljetnim djetetom kada da je izvanbračna zajednica prestala,
- da je tužena ostala u stanu s dozvolom vlasnika, uknjiženog tužitelja do 1. studenog 2024. kada je i obećala napustiti nekretninu (iz Pob predmeta), no taj dogovor nije poštivala te je stan nastavila koristiti samostalno, nije ni pokušala naći drugi stan i vlasniku nije plaćala nikakvu naknadu za korištenje predmetnog stana;
- tužitelj s njihovim djetetom mal. Calistom od 1. srpnja 2024. živi u roditeljskoj kući Rogoznici, no otegotan je dolazak i odlazak djetetu u školu koja je u Trogiru zbog velike udaljenosti, kao što je to otegotno i pohađanje izvanškolskih aktivnosti, naime, Rogoznica spada u Šibensko-kninsku županiju, dijete je svakodnevno na putu 30 km, što ranije nije bio slučaj kad je stanovala u predmetnom stanu u kojem je živjela od rođenja;
- tužena nikada nije pokretala postupak kojim spori vlasničkopravni status niti je u ovom postupku postavila protutužbeni zahtjev na utvrđenje prava suvlasništva, potvrdila je da je riječ, darovanju ranijeg vlasnika tužiteljevog oca tužitelju, koji je i u vlasničkom posjedu predmetne nekretnine bio sve do trenutka kad je izvanbračna zajednica prestala. Tužitelj je naime, izašao iz posjeda prisilno zbog izrazite loše međusobne partnerske komunikacije, sa sobom je poveo i zajedničko maloljetno dijete što je u konačnici rješenjem iz P Ob predmeta određivanjem privremene mjere, nađeno u najboljem interesu djeteta upravo to da živi s ocem, tako da taj čin iseljenja ovdje sud nalazi uistinu prisilno zbog neuvjetne komunikacije i u smislu označavanja prestanka izvanbračne zajednice.
- iako je tužitelj zahtjev za predaju posjeda postavljao prema tuženoj, što uostalom potvrđuje i podatak iz P Ob, izvješća Hrvatskog zavoda za socijalni rad,

ponašanje tužene ukazuje na to da ona ne želi predati mu posjed iako je u postupku savjetovanja pred nadležnim Zavodom za socijalni radi pristala na krajnji rok iseljenja 1. studenog 2024, i nakon kojeg datuma je tužitelj imao i legitimno očekivanje da će stupiti ponovno u vlasnički posjed, do toga nije došlo pa ni do trenutka zaključenja u ovom postupku glavne rasprave;

- zajedničko maloljetno dijete je u predmetnom stanu stanovala od rođenja do 1.srpnja 2024 ., dok je tužena u posjed stana stupila kao izvanbračni partner sina vlasnika stana u prosincu 2010. koji je 2022 postao i vlasnikom, a iselio je prisilno u lipnju 2024. kada je ostao bez posjeda predmetnog stana ovo zbog izrazito loših odnosa partnera, u svrhu i zaštite djetetovih prava obzirom (što potvrđuje i prihvaćen tužiteljev prijedlog za određivanjem privremene mjere).

24. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja u sklopu cjelokupnog provedenog postupka te savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, ovaj sud je utvrdio kako je tužitelj vlasnik nekretnine; 25. suvlasničkog dijela s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-25) STAN 4–na drugom katu, površine 72,22 m2, desno, koji se sastoji od dvije sobe, dnevnog boravka, kuhinje, blagovaonice, ostave, kupaonice, WC-a, hodnika i lođe s pripadajućom drvarnicom, anagrafske oznake Trogir, Balančane 4 Katastarska općina: 330779, TROGIR, Broj ZK uloška: 8046, u Zgradi Broj zemljišta (kat. čestice), 1737, ukupne površine 1040 m2, a što proizlazi iz izvatka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu .Naime, ne samo da je prilaganjem zk izvadaka dokazao da je vlasnik, nego je tu činjenicu potvrdila iskazom sama tužena na ročištu 15. rujna 2026. kao što je i nesporno da je tužena u posjedu stana koji je u vlasništvu tužitelja od 2022 . u vrijeme kad su stranke još bile u izvanbračnoj zajednici i zajedno stanovala u predmetnom stanu, pri čemu ističe se, vlasnički posjed nekretnine tužitelju je prenio, raniji vlasnik njegov otac. Svo vrijeme zajedničkog stanovanja tužena je imala svijest da je riječ o nekretnini vlasništva tužiteljevog oca dakle da nije riječ o nekretnini na koju ona ima vlasnička prava niti je imala legitimno očekivanje da će jednog dana stan preći u njezino suvlasništvo .Uostalom da je tome tako dokazuje i ponašanje tužene jer nikada nije podnijela tužbu protiv tužitelja, ali niti protutužbu u ovom postupku kojom bi osporila uknjiženo vlasništvo ovdje tužitelja. Stoga imenovana je trebala biti svjesna da će trenutak iseljenja doći već kod prvog obraćanja vlasnika neposjednika na predaju i iseljenje nakon opomene pred tužbom, odnosno trenutkom zaprimanja tužbe u predmetnom postupku. Također je za istaknuti da tužena nije ni u postupku obnove odnosno povezivanja zemljišne knjige s knjigom položenih ugovora stavila prigovor kao pravni lijek u smislu ispravka pogreške, netočnog upisa ili u cilju zaštite stvarnih prava na predmetnom stanu. Dodatno, iako nakon stranačkog očitovanja proizlazi da između stranaka nije sporna aktivna legitimacija, dodatno se ukazuje i na sadržaj članka 8. Zakona o zemljišnim knjigama ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 i 108/17; dalje : ZZK) kojim je propisano da zemljišne knjige, izvaci, odnosno ispisi i prijepisi iz zemljišne knjige uživaju javnu vjeru i imaju dokaznu snagu javnih isprava, i da je zemljišnoknjižni upis predmetnog stana upravo na ovdje tužitelja.

25. Nadalje, za dodati je kako se prilikom ocjenjivanja prigovora tužene na pravo na dom, ovaj sud rukovodio se i time da je jednakost svih pred zakonom propisana člankom 14. stavkom 2. Ustava, koja podrazumijeva ustavnopravno prihvatljivo tumačenje i primjenu materijalnog prava u svakom pojedinom slučaju, a odredbom članka 16. stavka 2. Ustava je propisano da svako ograničenje slobode ili prava mora

biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da u predmetnom stanu živi tužena. No kako to proizlazi iz rezultata dokaznog postupka tužena je i suvlasnica $\frac{1}{4}$ obiteljske kuće za koje je doduše kazala da nije uvjetna za stanovanje no s druge strane u toj istoj kući je živjela prije preseljenja u predmetni stan, stoga u takvim okolnostima doista ne stoji navod imenovane da druge nekretnine nema, ovo posebno kada kako i sama kaže tužena, financijski je stabilna i raspolaže financijskim sredstvima. No, ovdje je ipak za istaknuti kako je člankom 3. Konvencije o pravima djeteta, članka 62. Ustava Republike Hrvatske, te temeljnih načela Obiteljskog zakona, prema kojima je najbolji interes djeteta od primarne važnosti u svim postupcima koji se odnose na dijete da iz rezultata izvedenih dokaza proizlazi utvrđenje da je zajedničko maloljetno dijete u stanu živjelo od svog rođenja sve do lipnja 2024. kad je s ocem preselila kod njegovih roditelja u Sevid, 30 km udaljeno od Trogira, a upravo je ona s prostorom predmetnog stana ta koja je razvila dugotrajne i dovoljno jake veze, koje opravdavaju shvaćanje toga prostora kao njenog doma. Danas riječ je o "tinejđerici" u osjetljivom životnom razdoblju kojoj je primarno školovanje u okviru kojeg su bitne i izvanškolske aktivnosti te stvaranje socijalnih kontakata s vršnjacima, koje joj je postalo izrazito otegotno upravo zbog promjene mjesta stanovanja i odlaska iz nekretnine koja je u suštini njezin dom, predmetnog stana. Ovo naime proizlazi i iz pročitano iz P Ob predmeta te narativa tužbe iz tog predmeta gdje tužiteljica, dakle, ovdje sama tužena ističe da je odlazak iz predmetnog stana za njihovo dijete postalo otegotno zbog udaljenosti od škole koja je u Trogiru, ali izvanškolskih aktivnosti i prijatelja. Identično iskazuje i otac u ovom postupku u sklopu stranačkog iskaza navodeći da maloljetno dijete mnogo vremena provodi na putu, 30 km, sada kad su kod njegovih roditelja i nema direktne autobusne linije do Trogira. Ovakva iskazivanja stranaka potvrđuju ipak da imaju zajednički interes-dijete i da razmišljaju kao roditelji, no iako su tijekom postupka oboje se izjašnjavali o mirnom okončanju ovog spora do tog, ipak nije došlo pa u tom smislu zajedničkom odlukom nisu doprinijeli olakšanju svom djetetu da smanji udaljenost u kilometrima koje svakodnevno prolazi. Stoga iako odluka u ovom postupku ne utječe na konačnu odluku u predmetu P Ob, ne može se zanemariti i u ovom postupku interes maloljetnog djeteta koji je privremenom mjerom dodijeljeno na skrb ocu, da će odluka u ovom postupku moguće olakšati i djetetu, što uostalom ovaj sud nalazi da je i suglasni interes roditelja, ovdje stranaka u postupku. Dakle, prihvaćanjem naloga na iseljenje ovdje, ne radi se o neopravdanom miješanju u pravo tužene na dom, već o postojanje isključivo tužiteljevog legitimnog cilja koji se njezinim iseljenjem nastoji postići.

26. Kako iz provedenih dokaza sud nije utvrdio pravo tužene na korištenje predmetnog stana te da je tužitelj uknjiženi i stvarni vlasnik ujedno i neposjednik, a tužena tijekom postupka nije dokazala postojanje pretpostavki iz čl. 163. ZV-a to je pozivom na odredbu članka 161. i 162. ZV-a tužiteljev zahtjev trebalo usvojiti kao u izreci presude.

27. U konkretnom slučaju, ispunjeni su uvjeti za iseljenje tužene iz stana u kojem sada stanuje jer ga ona koristi bez valjane pravne osnove te uz to za njegovo korištenje ne plaća nikakvu naknadu. Osim toga tužena unatoč tome što su međusobni odnosi među strankama narušeni nije ni pokušala na neki drugi način riješiti svoje stambeno pitanje pa ni nakon podnošenja tužbe za iseljenje u ovom predmetu 2025.(slično Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj: U-III-3317/2015 od 10. prosinca 2015.)

28. U odnosu na istaknuti prigovor retencije, iz provedenih dokaza ne proizlazi da je riječ o radovima koji su kod ulaska u stan naručeni i plaćeni od tužitelja ili tužene koja stalnih primanja nije ni imala, što više tužena nije znala iskazati koji su to točno radovi i izvršeni ni vrijednost izvedenih, ni vrijednost materijala, a u kojima da je sudjelovala. Kad se s tim poveže i činjenica za koju je i sama u P Ob predmetu iznijela a proizlazi iz izvješća Zavoda za socijalni rad, njezini prihodi da nisu stalni već sezonski, onda je za zaključiti kako u vremenu rekonstrukcije stana ona nije ni imala stalne prihode. Svakako nabrojeni radovi od strane tužitelja, za kojeg ovaj sud nalazi da je njegov iskaz kao cjelina odgovara u bitnom materijalnoj dokumentaciji time je i vjerodostojniji od iskaza tužene, nalaze se utvrđenim da su naručeni od bivšeg vlasnika, tužiteljevog oca, koji je u vrijeme izvođenja radova bio stvarni vlasnik stana što je u ostalom životno i logično da te radove naručuje vlasnik stana, ovo posebno kad je i supruga istog nastavila živjeti u tom stanu te da je tek protekom desetak godina od izvođenja radova, stan postao vlasništvo tužitelja. Svakako u pogledu izvršenih radova uređenja opisom, utvrđuje se iz iskaza tužitelja, dok tužena nije imala konkretnijih saznanja o istima, ti radovi nisu bili takve naravi da bi bez njih bilo nemoguće stanovati u stanu u kojem je već ranije stanovala tužiteljeva majka, čije zajedničko stanovanje je potvrdila i iskazom sama tužena. Nemogućnost tužene da specificira novčane iznose dovode o zaključka ovog suda da je riječ dakle o paušalnom prigovoru. To je ujedno i razlog odbijanju izvođenja daljnjih dokazanih prijedloga pri čemu se cijenilo i nepostojanje dokumentacije o početnom stanju stana prije radova, odnosno da je riječ o radovima iz 2009/2010 uostalom za koje je utvrđuje se i sama tužena imala koristi koje je ostvarila za vrijeme posjedovanja stana. No, sve da se i radi o nužnim ili korisnim troškovima ističe se da tužena nije pošten posjednik jer je više puta od nje traženo iseljenje pa i od ranijeg vlasnika tužiteljevog oca, do čega nije došlo, a sama tužena nije tijekom postupka izričito naznačila koji su to nužni ili korisni troškovi koje je imala u stanu zbog čega je ovaj sud stava da se eventualno radi o troškovima koji se odnose na tekuće održavanje, koje je tužena dužna kao posjednica snositi. Zbog navedenog, pozivanje tužene na pravo retencije, nema nikakvog utjecaja na osnovanost tužbenog zahtjeva.

29. Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. st. 1. u svezi čl. 155. i 164 st1 i 2. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br 138/23) Tužitelju je obistinjen trošak jednokratne nagrade za zastupanje u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 7. toč. 2. Tarife i Tarife/23), uvećano za iznos poreza na dodanu vrijednost od 25%, što daje iznos od 625,00 eur-a te trošak sudske pristojbe za tužbu plaćen u visini od 13,27 eur-a te pristojbe na presudu u visini od 13,27 eur-a, što daje ukupno iznos od 651,54 eur-a.

30. Navedeni iznos od 651,24 eur-a obvezna je tužena isplatiti tužitelju zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja prema članku 151. st.3. ZPP-a, s kojim je danom visina troškova utvrđena pa do isplate, po stopi propisanoj odredbama članka 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a.

U Trogiru, 12. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Mirna Veža

Vrijeme potpisivanja:
12-10-2026
14:07:41

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD SPLIT
254.97#OC.115641544852203631393830363038393334
OU=Signature
S=Veža
G=Mirna
CN=Mirna Veža

SUTKI NJA

Mirna Veža

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud u Splitu.

(Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.)

Dostavna naredba:

- punomoćnicima stranaka
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-7f537**

Kontrolni broj: **06f19-12293-c17b9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.